

TAITTA

TAITTA

Sångsvan

Stor vit vattenfågel. Kan inte dyka men "betar" från sjöbottnar med hjälp av sin långa och böjda hals. Orange näbb med svart knöl. I flykten hörs ett kraftigt vingbrus. Äter delar av vatten- och strandväxter.

Ejder

Vår största dykand. Huvudet är stort och kilformat. Hanen är svartvit med en grön fläck i nacken. Honan är brunspräcklig. Häckar i ytter- och mellanskärgården. Födan består främst av blåmusslor.

Vitkindad gås

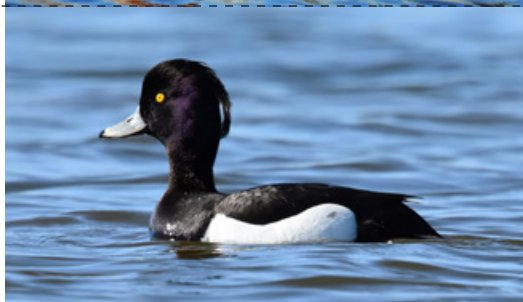
Mindre gåsart. Har en tydlig svart, vit och grå fjäderdräkt. Pannan är vit. Växtätare. Förekommer nästan överallt i våra kusttrakter. Övervintrar vid Västeuropas kustområden.

Bläsand

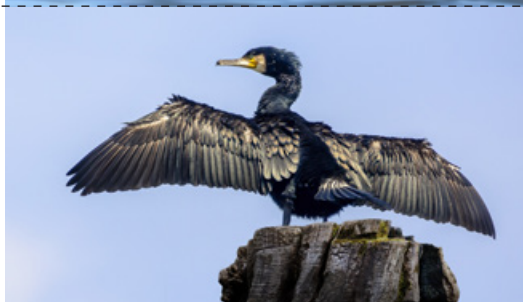
Medelstor simand med kort hals och rundad huvudform. I praktfull häckningsdräkt har hanen rostrött huvud och hals, pannan är ljusgul. Honan är gråspräcklig. Växtätare. Förekommer i alla vattendrag i Finland. Övervintrar i Centraleuropa.

Vigg

Liten och kraftig dykand med tjock hals och stort huvud. Hanen är svartvit, honan brun. Har en tofs i nacken. Häckar vid olika slags vattendrag i hela Finland. Äter fisk, grodor och vattenlevande ryggradslösa djur. Övervintrar i södra Östersjön och Västeuropa.

Storskarv

Stor och svart havsfågel med lång och tjock hals, lång stjärt och kraftig näbb. Häckar i kolonier längs Finlands västra och södra kuster. Äter fisk. Övervintrar i Västeuropa.

VIK HÄR

VIK HÄR

Gråtrut

Stor trut som påminner om fiskmåsen. Ryggen är jämnt ljusgrå, huvudet och bröstet är vitt. Kraftig gul näbb med en röd fläck i spetsen. Ljusrosa eller brungråa ben. Häckar i skärgården och vid stora insjöar ända upp till mellersta Lappland. Allätare. Övervintrar i södra Östersjön.

Fiskmås

En av våra vanligaste måsar. Ovansidan ljust blågrå, undersidan och huvudet är vitt. Gulgröna eller köttfärgade ben. Gul näbb. Häckar i hela havsområdet samt vid insjöar. Allätare. Övervintrar i Västeuropa och sydvästra Europa.

Silltrut

Medelstor trut med svart rygg i adult dräkt. Mindre än gråtrut, smäckrare kropp, längre och spetsigare vingar. Gula ben. Allätare. I Finland klassad som starkt hotad. Häckar vid havskusten och på öar samt i insjöar. Övervintrar i Östafrika och Indiska oceanen.

Havstrut

Vår största mås. Kraftig näbb, tjock hals, benen har en nyans av grått och rosa. Ryggen och översidorna av vingarna svarta, undersidan vit. Allätare. Häckar i ytterskärgården. Övervintrar vid Västeuropas och Danmarks kuster.

Skrattmås

Liten mås som lever i kolonier. Sommartid brunsvart huvud. Häckar i vegetationen i sjöar och vikar samt på skär. Allätare. Övervintrar i Väst- och Centraleuropa.

Strandskata

Ljudlig svartvit vadare med röd näbb och röda ben. Äter musslor, snäckor, maskar och insekter på havsbottnar och stränder. Förekommer i hela skärgården. Övervintrar i Västeuropa.

VIK HÄR

VIK HÄR

Rödbena

Medelstor vadare, brunspräcklig på ryggen. Röda ben. Bästa kännetecknet är den breda vita kanten på vingarna som är synlig i flykt. Trivs i många typer av våtmarker, kärr och strandängar. Äter ryggradslösa djur. Övervintrar i Västeuropa.

Havsörn

Finlands största rovfågel. Breda vingar, ser i flykt ut som en "flygande matta". Lång hals och kraftig näbb. Ganska kort stjärt, vit hos äldre fåglar. Häckar i talltoppar längs kusten och vid stora vattenmagasin och sjöar i inlandet.

Trana

Stor, grå fågel med långa ben och lång hals. Flyger med halsen rak. Förekommer ända upp i Fjäll-Lappland. Häckar i kärr och vassvikar vid sjöar havsstränder. Allätare. Övervintrar i Nordafrika, Mellanöstern samt i Sydöstra Europa och sydvästra Europa.

Sångsvan

Stor, vit vattenfågel. Kan inte dyka men "betar" från sjöbottnar med hjälp av sin långa hals. Gul näbb utan svart knöl. Äter delar av vatten- och strandväxter. Flyger nästan ljudlöst. Finlands nationalfågel.

Fisktärna

Vit med ljusgrå rygg och svart hjässa. Äldre fåglar har röd näbb med svart spets. Äter småfisk som den fångar genom att stört dyka ner i vattnet. Övervintrar i södra Afrika.

VIK HÄR

VIK HÄR

Gädda

Rovfisk. Avlång och smärt. Fenorna sitter långt bak. Vassa tänder och stort gap. Sidorna gröna och buken ljus. Ryggen mörk eller nästan svart. Har 7-9 rader ljusgula fläckar på sidorna. Förekommer både längs kusterna och i våra insjöar.

Gös

Abborrfisk. Något mer långsträckt än abborren. Stort gap med vassa tänder. Vå ryggfenor, av vilka den främre kantas av vassa taggar. Ryggen är grågrön. På sidorna finns mörkare tvärfläckar.

Sill / Strömming

Havsfisk. Sillfisk och saknar därför sidolinje. Bukfenan sitter tydligt bakom den främre kanten av ryggfenan. Sidorna silverfärgade, ryggen mörk men blir ljusare nedtill. Nosen något längre och kantigare än hos skarpsillen som i övrigt ser likadan ut.

Skarpsill

Havsfisk. Sillfisk och saknar därför sidolinje. Bukfenan sitter i nivå med eller strax framför ryggfenans framkant, till skillnad från sillen. Sidorna är silverfärgade, ryggen mörk men blir ljusare nedtill. Skarpkantade fjäll längs buken till skillnad från sillen som har mjukare fjäll. Nosen något kortare än hos sillen. Något mer strömlinjeformad än sillen.

Flundra

Foto: Metsähallitus, Petra Pohjola, Annica Långnabba

Plattfisk som vanligen har buken på vänster sida. Rygg och ögon på höger sida. Ovansidan brun, undersidan vit. Lever på sand- och lerbottnar. Havsfisk.

Torsk

Torskfisk med tre ryggfenor och två analfenor. Färgen grön- eller brungrå. Stort huvud med skäggtöm under hakan. Rovfisk, allätare, äter huvudsakligen sill. Leker endast i södra Östersjön.

VIK HÄR

VIK HÄR

Lax

Laxfisk. Fläckarna på ovansidan når ned till sidolinjen. Har en fettfena. Stjärten har en inbuktning. Vandringsfisk. Vilda laxar i Östersjön leker numera endast i Torne älv och Simo älv. Hotad art.

Havsöring

Laxfisk. Svarta prickar över hela sidan. Fettfena. Stjärtspetsen vanligen rak. Äter främst sill och skarpsill. Vandringsfisk.

Storspigg

Foto: Metsähallitus, Mats Westerborn

Längd 4–7 cm. Tre taggar på ryggen. Silvergrå. Hanen bygger bo där honan lägger rommen. Äter fjädermygglarver och smådjur. Vanlig vid hela kusten, även i vissa insjöar.

Ål

Foto: Luontoportti, NatureGate, Jouko Lehmuskallio

Lång och ormlig fisk. Rygg- och analfenan bildar en enhetlig kant runt stjärten. Aktiv på natten. Äter bottenlevande djur och småfisk. Leker i Sargassohavet. Vandringsfisk.

Abborre

Foto: Mikael Nyman

Abborrfisk. Finlands vanligaste fisk. Gröna sidor med mörka tvärband. Buk- och stjärten röd och orange. Äter bottenlevande djur och småfisk.

Mört

Foto: Mikael Nyman

Karpfisk. Röda ögon och bukfenor. Vanlig i alla kustvatten och insjöar utom i nordligaste Lappland. Gömmer sig ofta bland blåstång. Äter plankton.

Mindre havsnål

VIK HÄR

Foto: Metsähallitus, Mats Westerborn

Smal rörformad fisk, släkt med sjöhästar. Grundfärgen är grönaktig. Äter djurplankton. Vanlig längs kusten med undantag av området där salthalten i Bottenviken är lägst. Gömmer sig ofta bland blåstång eller bandtång.

VIK HÄR

Tångsnälla

Foto: Metsähallitus, Mats Westerborn

Kraftigare än havsnålen. Lång, smal och kantig. Kroppen är sexkantig i tvärsnitt. Har kamformad ryggfena mitt på ryggen, stjärtfena formad som en solfjäder. Mer marin än havsnålen. Vanlig i Ålands vatten och den sydvästra kusten.

Ryggradslösa djur

Blåmussla

VIK HÄR

Foto: Metsähallitus, Heidi Arponen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Blötdjur. En av Östersjöns nyckelarter. Blåskimrande eller brunsvart skal. Blåmusslor i Östersjön blir 1–4 cm långa. Fäster sig stadigt vid underlaget eller artfränder med hjälp av så kallade byssustrådar. Förekommer på hårda botten i Östersjön på 2–10 meters djup, med undantag av Bottenviken.

VIK HÄR

Nordlig hjärtmussla

Foto: Metsähallitus, Mats Westerborn, Annica Långnabba
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Blötdjur. Art i brackvatten. Ljust skal, radiellt räfflat och hjärtformat sett från sidan. Nergrävd i sand- eller gyttebottnen. Förekommer på 1–10 meters djup i Östersjön, med undantag av Bottenviken.

Östersjömussla

Foto: Metsähallitus, Heidi Arponen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Blötdjur. Art i brackvatten. Skalet är tunt, triangelformat och vitt eller ljusrosa. Dominerande art på Östersjöns mjuka botten. Lever nergrävd i botten-sedimentet.

VIK HÄR

VIK HÄR

Sandmussla

Foto: Anders Albrecht
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Blötdjur. Ljust, slätt och avlångt skal. Längd under 5 cm. Förekommer i södra Östersjön fram till mellersta Finska viken och södra Bottenhavet. Saknas i Kvarken och Bottenviken. Lever främst på sandbottnar i grunt vatten, från vattenlinjen till 15 meters djup. Främmande art.

Båtsnäcka

Foto: Metsähallitus
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Blötdjur. Art i söt- och brackvatten. Kräver mineralrikt vatten. Färgen gul- och brunbrokig. Avlångt skal, cirka 1 cm i diameter. De innersta spiralvarven är täta, det yttersta betydligt större. Kan stänga skalöppningen med en kalkplatta. Trivs i skydd av blåstång.

Dammsnäcka

Foto: Metsähallitus, Niina Kurikka
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Blötdjur. Lungsnäcka. Lever nära ytan. Rör sig längs vattenväxter och stiger ibland till ytan för att andas. Tunt och glänsande skal, gulgrönt. Spetsigt skal, längd 1–7 cm. Två känselspröt. I Finland finns fem sötvattenarter. Förekommer i Östersjöns strandområden där salthalten är låg.

Tångbark

Foto: Metsähallitus, Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Mossdjur. Lever i kolonier på stenar, klippor, blåstång och blåmusslor. Bildar gråvita skikt med spetsmönster. Ett enskilt djur är ca. 0,5 mm, kolonier cirka 15 cm i diameter. Förekommer i hela Östersjön.

Slät havstulpan

Leddjur, kräftdjur. Brackvattenart. Storlek 0,5–1 cm. Omges av ett dubbelt kalkskal. Lever på fasta ytor på 0–15 meters djup, i grupper eller kolonier. Förekommer längs hela kusten utom i de allra salthaltigaste delarna av Bottenviken.

Ishavsgråsugga

Foto: Ilkka ja AnuLästämäki, SYK

Kräftdjur, tillhör gråsuggor. 5–10 cm lång. Oval, platt och gråbrun kropp. Rovdjur och asätare. Lever på mjuka bottenar. Föredrar kallt vatten och finns oftast på större djup. Tål stora variationer i salthalt. Förekommer i hela Östersjön.

VIK HÄR
↓

VIK HÄR
↓

Tångräka

Foto: Metsähallitus, Niina Kurikka
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Leddjur, kräftdjur. 6–8 cm. Grönbrun, genomskinlig räka. Rätt vanlig i grunt vatten bland blåstång. Förekommer i södra Östersjön, mellersta Finska viken och södra Bottenhavet.

Kinesisk ullhandskrabba

Foto: Tarmo Mäki
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Leddjur, kräftdjur. Tillhör krabborna. Rundad ryggsköld, ca. 5–8 cm. Tio klosaxben. Tydliga hårtofsar på klorna. Främmande art. Har kommit från Kina med fartyg till Östersjön. Klarar både brack- och sötvatten. Förökar sig inte i Östersjön då den kräver en salthalt på över 26 ‰.

Vanlig tånggråsugga

Foto: Metsähallitus
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Leddjur, kräftdjur. Platt, smal och spetsig kropp. 2–3 cm lång. Färgen varierar. Lever i grunt vatten i Östersjön bland blåstång och annan strandvegetation.

Öronmanet

Foto: Metsähallitus, Mats Westerborn
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nässeldjur. 5–15 cm. Geléaktig, genomskinlig, klockformad. De öronformade gonaderna bildar ett fyrklöverliknande mönster i mitten. Förekommer i Östersjön upp till Kvarken. Vanligast på hösten.

Kortfingrad tångräka

Foto: Anders Albrecht
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Kräftdjur. 6–8 cm. Främmande art. Allätare. Förekommer i Östersjön från Åbola. Grå och grönbrun med mörka fläckar i tigerränder. Karakteristiskt kännetecken: blå ränder på frambenen.

TAITTA

TAITTA

Havtorn

Taggig buske. 0,5–3 m hög. Växer på sandiga havsstränder. Smala blad, ovansidan grågrön, undersidan silverglänsande. Dess orange, ätbara, bärliknande frukter är rika på C-vitamin.

Fackelblomster

Allmänt förekommande strandväxt. Stor, purpurröd blomspira. Upprätt stjälk. Helbräddade, motsatta blad. Blommar i juli–augusti.

Gräslök

Strandväxt. 10–30 cm. Ihålig stjälk, saknar blad förutom vid blomfästet. Lukt av lök. Rund, violett blomma. Flerårig. Används som krydda.

Hönsbär

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Flerårig ört. 10–25 cm. Blommar i juni–juli. Fyrkantig stjälk. Fyra vita högblad kring små nästan svarta blommor. Motsatta blad. Röd stenfrukt. Vanlig i skärgården och Lappland.

Strandaster

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Strandväxt. 10–60 cm. Blomkorgar i gles kvastliknande samling. Kantblommorna violetta, diskblommorna gula. Växer vid kusten mellan stenar, klippskrevor och på leriga strandängar. Blommar i juni–september.

Kustbaldersbrå

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Strandväxt. 10–60 cm. Flera stälkar, rödaktig vid blombasen. Blomkorgar 4–6 cm. Vita kantblommor, små gula diskblommor. Blommar vid stränder, mellan strandstenar och på tångvallar i juni–september.

VIK HÄR
↓

VIK HÄR
↓

Gul fetknopp

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Låg flerårig ört, växer i tuvor. Lagrar vatten i bladen. Anpassad till torra platser. Klargula blommor. Blommar i juni-juli i soliga lägen. Giftig.

Strandråg

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Gräs som växer vid havsstränder. 50–150 cm. Bladen är gråblå och gröna, blomställningen blir halmgul när den torkar. Kräver en ljus växtplats. Tål saltvatten..

Axslinga

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Slingeväxt. De gröna bladen är flikiga och sitter i kransar kring en tunn röd stjälk. Små rödaktiga blommor bildar ett ax vid stjälktoppen. Växer i söt- och brackvatten på mjuka sandbottnar.

Ålgräs

Foto: Henry Väre
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Den enda marina blomväxten i Östersjön. Undervattensväxt som liknar gräs. Förekommer ända upp till Bottenhavet. Växer på sand- och mjälbottnar. Kan bilda stora ängar på 1–5 meters djup. Förökar sig främst könlöst. Blommar sällan på grund av låg salthalt.

Strandkål

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Strandväxt inom familjen korsblommiga växter. Små ljusa blommor i klase. Stora blågröna blad. Sällsynt. Förekommer längs Finska vikens kust och särskilt i den sydvästra skärgården. Växer på grusiga, sandiga och steniga stränder. Kulturväxt.

Gulmåra

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Flerårig ört. 20–60 cm. Gula, starkt doftande blommor. Trivs på torra, soliga platser som ängar samt i ytterskärgården på hedar och bland enbuskar. Blommar i juli–september.

VIK HÄR
↓

VIK HÄR
↓

Blåeld

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

30–90 cm. Ogrenad och sträv stjälk.
Invasiv art. Ensidig blå blomställning.
Trivs på varma, torra och kalkrika platser.

Strandveronika

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Strand- och ängsväxt. 30–90 cm. Långa
och tätt axformade klasar med mörkblå
blommor. Sågtandade blad. Förekommer
i hela Finland.

Strandlysing

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Flerårig ört. Lång, upprätt stjälk. Bladen är
motsatta eller kransställda. De gula
blommorna växer i toppställda, grenade
klasar. Bildar stora bestånd på fuktiga
platser. Blommar i juni–augusti.

Strandkvanne

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

50–120 cm. Slät, kal stjälk, nedre delen
blåröd. Blomflockarna är grönaktiga och
klotformade. Förekommer på öppna,
steniga havsstränder.

Saltarv

Foto: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Flerårig ört, tillhör familjen nejlikväxter.
Växer i sand och grus. 5–15 cm.
Vita små blommor i toppar, köttiga blad.
Saltgynnad art. Har krypande utlöpare.
Växer längs hela kusten från Finska viken
till Bottenhavet

VIK HÄR

VIK HÄR

Blåstång

Foto: Metsähallitus, Anu ja Ilkka Lastumäki

Brunalg. Bål brun, läderartad, platt och förgrenad. I bålen sitter luftfyllda flytblåsor. Växer på steniga bottenar och bildar stora bestånd på 0,5 till 10 meters djup. En av Östersjöns nyckelarter, förekommer i hela Östersjön utom i Bottenviken.

Grönslick

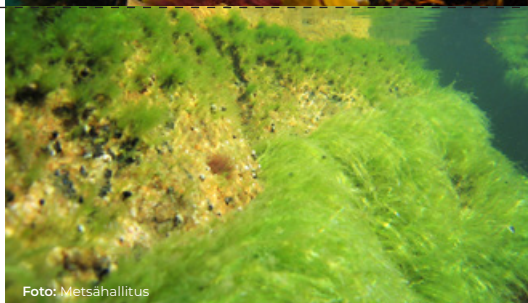

Foto: Metsähallitus

Dominerande i zoner av trådalger under försommaren. Snabbväxande. Växer från vattenlinjen till cirka 0,5 meters djup i hela Östersjön. Främst ettårig. Trivs i näringsrikt vatten och har gynnats av övergödningen i Östersjön.

Tarmalg

Foto: Metsähallitus, Kevin O'Brien

Grönalg. Bål ihålig och tarmformad med gasblåsor. Oftast ogrenad, 5–15 cm lång (ibland upp till 40 cm), och består endast av ett cellager. Förekommer i hela Östersjön. Trivs i övergödda, näringsrika vatten.

Molnslick

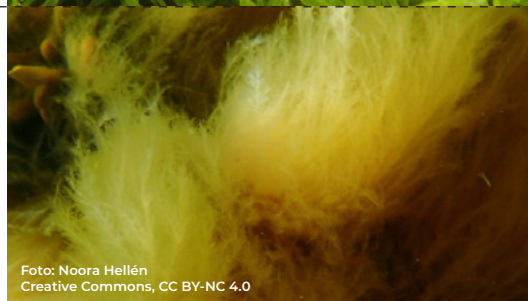

Foto: Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Brunalg. Bildar fint förgrenade luddiga tofsar, 5–20 cm höga. Växer på andra alger, stenar och musselskal ända ner till algzonens nedre gräns. Vanlig i hela Östersjön.

Ullsläke

Foto: Metsähallitus, Mats Westerborn, Julia Nystrom

Den vanligaste rödalgen längs Finlands havsstränder. Växer på andra algers ytor. Liknar ett moln, upp till 12 cm lång. Förekommer ner till 10 meters djup.

Olivslemming

Foto: Pierre Louis Crouan
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Slemmig, geléaktig brunalg bestående av bruna trådar. 5–15 cm lång. Växer i små bestånd på stenar, musslor, trätytor och stora vattenväxter. Trivs bäst på grunt, vågigt vatten. Ettårig, förökar sig könlöst. Förekommer i södra Östersjön fram till mellersta Finska viken.

Violettslick

VIK HÄR

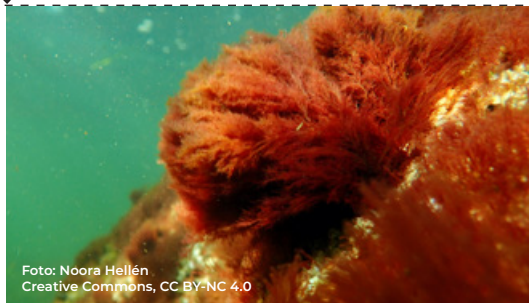

Foto: Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Rödalga. 3–15 cm lång. Växer i tofsar eller kvastar. Bålen är allsidigt förgrenad, ser ut som ett fluffigt rött eller violett moln i vattnet. Förekommer i öppna kustvatten, växer ibland även på gaffeltång eller blåstång.

Trådslick

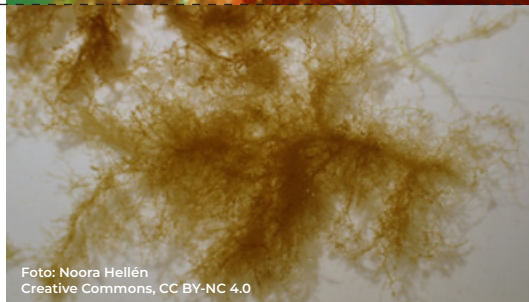

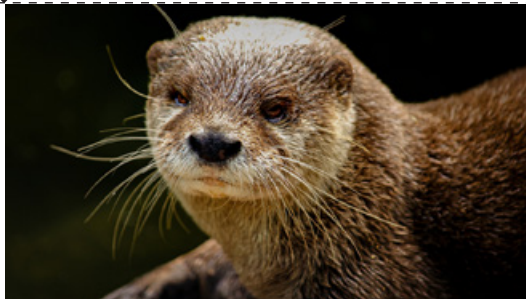
Foto: Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Brunalg. Blir upp till 30 cm. Bildar zoner från vattenlinjen ner till ungefär 5 meters djup. Växer på stenar och klippor samt på blåstång. Kallvattenart. Förekommer i strandzonen, särskilt på hösten.

Däggdjur

Utter

VIK HÄR

Däggdjur. Stort mårddjur. Lång kropp och korta ben. Platt huvud, smal nos. Lång svans, tjock vid roten. Mörk, brungrå färg, ljusgrå på halsen och buken. Äter främst fisk men även kräftdjur, ibland gnagare, sjöfågelungar och ägg. Påträffas i olika vattenmiljöer, även vid havsstränder. Rovdjur, aktiv under skymning och på natten.

Mink

Däggdjur, mårddjur. Långsmal kropp, korta ben. Glänsande mörkbrun päls, liten vit fläck på hakan. Rör sig snabbt på land, kan klättra i träd. Utmärkt simmare. Trivs vid många typer av vatten. Skadlig främmande art. Har rymt från pälsfarmer.

Östersjövikare

Foto: Josia Nyman

Däggdjur. Kroppslängd 100–160 cm, vikt 45–90 kg. Kort nos. Gråspräcklig som vuxen. Föder på is. Förekommer huvudsakligen i Bottniska viken, tillbringar somrarna på klipporna i yttre skärgården. Äter fisk och bottenlevande djur.

Däggdjur

innostuitameresta.fi

VIK HÄR
↓

Gråsäl

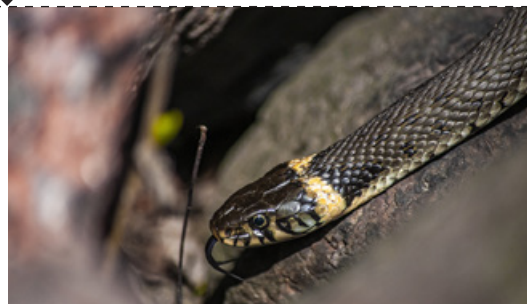
VIK HÄR
↓

Däggdjur. Östersjöns största säl. Kan väga upp till 300 kg. Lång nos, gråspräcklig. Lever i flock. Äter huvudsakligen fisk. Föder på is. Förekommer i hela Östersjön.

Reptiler

VIK HÄR
↓

Snok

VIK HÄR
↓

Reptil. Orm. Mörk färg med varierande teckning. Gula eller vita fläckar på vardera sidan av nacken. Rund pupill. God simmare och dykare. Fridlyst.

Bakterier

VIK HÄR
↓

Cyanobakterie

VIK HÄR
↓

Tillhör bakterierna. Encellig och en av världens äldsta fotosyntetiserande organismer. Utför fotosyntes och producerar syre. Fixerar kväve från luften. Blomningar syns som grönaktiga eller gulbrunaktiga flagor eller trådar i vattnet. Vid tillgång på fosfat, värme och svaga vindar bildar den rikligt med trådar som kan ge upphov till stora ansamlingar på vattenytan.